

E L E G I A

Pridie Exsequiarum ad convocandam Con-
cionem Academiae valvis Loco Program-
matis affixa.

RECTOR ET SENATUS ACADEMICUS

L. B. S.

*O*mnia quæ tantis meditamur gaudia
curis,
Tam rerum velox orbis in orbe rotat?
Discite, mortales, parce gaudere, monemus;
Et parce querula voce dolere vices.
Sæpe nimis furva circum caligine fusi
Casibus incertis credula turba sumus.

K

Blan-

*Blanda simul zephyris tumefecit vela secundis,
 Leniter & nostram promovet aura ratem,
 Grandia concipimus, veluti latura perenni
 Lætitiâ nobis prosperitate diu.*

*Mox ubi densetur, cæpitque nigrescere cælum,
 Spes omnis, robur mentis & omne cadit.*

*Siccine tam longis hebetes profecimus annis,
 Totius & mundi conditione nihil?*

*Quos meliora dies potuisset quælibet olim
 Reddere prudentes, quælibet hora docens;*

*Ut neque, si facilis Sors rideat ore sereno,
 Infatuet nimius pectora nostra tumor:*

*Nec, Nemesis rigido si terreat horrida vultu,
 Debilitet nimius pectora nostra timor.*

*Summa cadunt subito; lapsuque resurgere possunt
 Infima. perpetuas cernimus esse vices.*

*Visa diu felix Augusti Cæsaris alta
 Cladibus afflicta est quotque quibusque
 domus!*

*Marcellus cecidit, pulchri cecidere nepotes,
 Et subita celebres occubuere nece.*

Ille

*Ille potens Urbis flevit moderator & Orbis
 Tot sibi carorum tristia fata Senex.
 Postremo, triplicis qui rexerat orbis habenas,
 Accessit simili jussus obire dolo.
 Ipse pater refluxo Tiberinus inhorruit amne,
 Et sparsit laceras uda per ora comas.
 Credibile est etiam, septem tot hiantia montes
 Vulnera ferali clam gemuisse sono.
 At tu mirari tantas, Tiberine, reducto
 Desine turbati gurgitis amne vices.
 Desine res alto lugere cacumine lapsas,
 Ne casus veteres esse reare novos.
 Nosti etenim, nosti, diuturni temporis usu,
 Et memor es senii pro ratione tui,
 Scipiadae quantas, Martis duo fulmina, quon-
 dam
 Mutata tulerint conditione vices;
 Afra quibus tellus, Asiaeque patentia victis
 Contulerant populis regna perenne decus:
 Quae Syllis, Mariisque tuis, quae millibus olim
 Contigerint multis Ausonis orbe satis.*

K 2

Quam

*Quam modo floruerint titulis opibusque beati,
 Ducentes sudos & sine nube dies :
 Arenti penitus sortis modo flore faventis
 Diversi fuerint dissimilesque sibi.*

*Nec quæ strata dolent, semper dolitura pu-
 tandum ;*

*Nec male si nunc est, sic quoque semper erit.
 Tempora Sithonias hiemes æstiva sequuntur.
 Nube redit pulsa sæpe serena dies.*

*Damna breves subeunt lunæ, reparantque vi-
 cissim.*

*Labitur arboribus, lapsaque forma redit.
 Sic age lætemur tristes quasi forte futuri,
 Fortunæ dubia res agitante rota.*

*Sic quoque tristemur, ne spem simul auferat
 omnem*

*Mente nimis fracta sollicitudo pavens.
 At nos sæpe modo miseri peccamus utroque,
 Quos sua caligo pernicioosa premit.
 Dum modo vana fides, modo desperatio vecors
 Instabiles animos insipienter agit.*

Et

Et quod tale potest, quo dignos esse negemus,
 Mittere supremi Numinis ira malum?
 Mente parum grata toties qui Vindicis ipsam
 In fera cessantem cogimus arma manum.
 Aut quod committi facinus potuisse putemus
 Ut reprimi nequeat dextra severa Dei?
 Dextra Dei vibrans nocuo letalia jactu
 Fulmina, degeneres admonitura sui:
 Compositis eadem decumani fluctibus æstus
 Factatæ rursus sæpe benigna rati.
 Sensimus hanc etiam repetito vulnere nobis,
 Et cunctis, Musas qui coluere, gravem.
 Spissa globo tristi nubes coëunte per auras
 Visa fuit nondum detonuisse satis?
 Qua levitate Tuas, Pater o, commovimus iras?
 Crimina tam sævam quæ meruere manum?
 Quid loquimur? cur non potius meruisse fa-
 temur?
 Forsitan & fassis lenior hora venit.
 Ecce brevi dirum geminatur tempore vulnus.
 Altera surripitur jam tibi gemma, Themis,

VIR EXCELLENTISSIMUS,
CONSULTISSIMUS ET CELEBERRIMUS

DN. HENRICUS
THEODORUS

A. A. F.

PAGENSTECHER,

JURIS UTRIUSQUE DOCTOR, ET EJUSDEM
IN ACADEMIA HAC REGIA DUISBURGENSI
PROFESSOR ORDINARIUS, AC
SENIOR;

*Hunc tu, Diva, tuis poteris inscribere fastis:
Hic tibi sacrata gente creatus erat.*

*Hujus & ipsa sagax monitrix intexere nomen
Fure suo poterat sancta Minerva peplo.*

*Abstulit ante diem Lachesis, quem torva vi-
debat*

*Quamlibet haud juvenem, non tamen esse
senem.*

*Abstulit hunc pulchris conatibus obvia semper,
Et secuit mediæ pendula fila coli.*

In-

*Invida, quid gaudes? quid inani more trium-
phas,*

*Et tibi de de strato, Parca, tropæa pa-
ras?*

*Non truculenta nimis, credas licet, abstulit
illum*

Dextera, non falcis lex violenta tuæ.

*Vivit in orbe recens, vivetque perennia sem-
per*

Tempora, nec Pylio qualia visa seni.

Gratia Dīs superis! in doctos dextera factus,

In merita & famam nil tua juris habet.

*Nos quoque, quantumvis mortales simus &
ipsi,*

Cum truce certamen Morte parare decet.

*Vocibus & Scriptis tibi jus minuemus, &
omni*

Lædendi vires eripiemus ope.

Hoc celebrata VIRI Virtus, Probitasque,

Fidesque,

Hoc animi dotes promeruere pii;

Qui-

*Quique simul propriis patriisque perambulat
orbem*

Laudibus, ingenii factibus auctus Honos.

ORATIONEM FUNEBREM

CRASTINO DIE XII. JUNII ANNI HUIUS
c1o 1000 LII.

POST FINITAS RITE EXSEQUIAS
IN ACROATERIO MAJORE

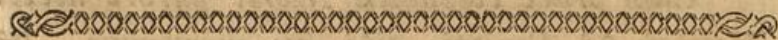
EX

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI
DECRETO

HABEBIT

JOANNES HILDEBRANDUS
WITHOF,

HISTORiarUM, ELOQUENTIÆ, ET GRÆCÆ
LINGUÆ PROFESSOR ORDINARIUS.

DUISBURGI AD RHENUM,

Typis JOAN. SEB. STRAUBII, Academ. Typogr.

